

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم

بدین بوم ویر زنده یک تن مباد
از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

Political

afgazad@gmail.com

سیاسی

داکتر میر عبدالرحیم عزیز

۲۰۱۰/۱۵/۷

تصادم زمخت غیر دیپلماتیکی بین دولت دست نشانده افغانستان و نظام فاشیستی آخندی ایران

چندی قبل یک هیأت پارلمانی دولت مستعمراتی افغانستان به ایران سفر نمود و مورد استقبال فریبنده هیأت پارلمانی نظام ارتجاعی ایران قرار گرفت. رویه مقامات ایرانی در آغاز ظاهراً مؤدبانه بود اما با گذشت زمان، بی اعتنائی و بی ادبی شان افزایش یافت. سرانجام هر دو جناح در یک تصادم اجتناب ناپذیر قرار گرفتند.

در ضیافتی که هیأت پارلمانی ایران به "افتخار" هیأت پارلمانی افغانستان برگزار کرده بود، لاریجانی رئیس پارلمان ایران، افغانستان را کشور "حقیر و اشغال شده" خواند. در باره اشغال افغانستان باید گفت که از نظرگاه حقوق بین الدول کمترین تردیدی وجود ندارد و هیچ فرد عاقل و حتی نیمه باسوادی هم نمیتواند آنرا رد نماید. همچنان حیثیت یک کشور اشغال شده همیشه پامال است. تا زمانیکه افغانستان استقلال خود را باز نیابد و یک نظام مستقل ملی و مردمی در آنجا مستقر نگردد، مورد تحقیر و استهزای دایمی کشور های همسایه و سایر اجانب قرار خواهد گرفت. صرف نظر از حالت سیاسی و موقف حقوقی افغانستان، لاریجانی مغرور باید حداقل نزاکت های حسن همجواری و آداب دیپلماتیک را نگه میداشت و از استعمال کلمات توهین آمیز به هیأت افغانی خودداری می ورزید. بالاخص با در نظر داشت اینکه خلق و تداوم "نظام ارتجاعی – فاشیستی" ایران زاده توطئه امپریالیسم قهار جهانی هم بوده است.

یک تن از اعضای هیأت پارلمانی دولت مستعمراتی کابل از روی احساس شخصی نه ملی، جواب تندى به لاریجانی داد و گفت:

"شما بودید که در کنفرانس بن اشتراک داشتید و حالا هم شما هستید که با افغانستان روابط سیاسی برقرار نموده اید." این جواب شاید بتواند در سطح دیپلماتیکی قناعت بخش معلوم شود اما به هیچ وجه نمیتواند ادعای لاریجانی را در کلیت آن رد نماید. در بالا گفتیم که جواب بر مبنای احساس شخصی بود نه ملی، زیرا هیأت افغانی نماینده یک کشور مستقل نیست که می توانست با غرور و عزت جواب گوید و پوز لاریجانی را به خاک بمالد. همچنان اگر اعضای هیأت افغانی در اصل انسان های ملی و میهن دوست می بودند، عضویت پارلمان نظام دست نشانده و ضد ملی افغانستان را نمی پذیرفتند و به چنین سفر های تحقیر آمیز تن در نمی دادند.

همه میدانیم که افغانستان محل زورآزمایی های سیاسی، نظامی و جاسوسی نیرو های اشغالگر و دو دشمن ستراتیژیک یعنی ایران و پاکستان است که سعی می کنند یک دیگر را در تیایر افغانستان کشت و مات دهند. بازنده اصلی افغانستان و مردم ستمکش آنست. به خاطر داریم که در گذشته نه چندان دور به تحریک نیرو های اشغالگر امریکا، مظاهرات ضد ایرانی در چند شهر افغانستان به خاطر اعدام چند افغان در ایران به راه افتاد. همچنان به تحریک سازمان جاسوسی ایران، عمال ایران در افغانستان مظاهرات ضد امریکایی را به بهانه مسیحی ساختن مردم به راه انداختند. اما دیدیم که چطور مظاهرات دست نشاندگان هر دو جانب به یکبارگی رنگ باخت و خاموشی مستولی شد. درین جا من توافقات سری دستگاه های جاسوسی امریکا و ایران را می بینم که بعد از زورآزمایی های اولی عقب نشینی کردند و یاران افغانی خود را بار دیگر سرافکنده در صحنه تنها گذاشتند. درینجا لازم است که یک اندازه بیشتر توضیح بدهم. در سطور بالا متذکر شدم که امریکا و ایران در دامن زدن تحریکات علیه یک دیگر نقش عمده داشتند. در غیر آن باید پرسید، چرا به خاطر کشتار روزمره مردم ما در داخل، مظاهرات صورت نمی گیرد؟ آیا نمیدانیم که هر روز چند تن از خواهران، برادران و نوبالغان افغان به خاک و خون می افتند؟ چرا به خاطر مسیحی ساختن مردم ما در نه سال اخیر اقدامی صورت نگرفت و چرا احساسات عمال ایران به یکبارگی طغیان کرد و بعداً خاموش شد؟ فقط میتوان گفت که اجانب برای ما تصمیم می گیرند.

تا زمانیکه افغانستان در اسارت بیگانگان است، حیثیت ملی و جهانی نخواهد داشت و هیأت های اعزامی اش به دور دنیا بار ها مورد مورد تحقیر و اهانت قرار خواهند گرفت. وقتیکه عمال استعمار از اسارت و اشغال افغانستان دفاع می کنند، وقتیکه خفاشان سیاسی ثروت ملی ما را به بیگانگان هدیه می دهند، وقتیکه سرسپردگان اجانب پول را بر شرف ملی و وجدان انسانی ترجیح می دهند و وقتیکه مدافعان استعمار نوین خاک و ناموس کشور را می فروشند، لاریجانی ها برای خود حق می دهند تا ما را توهین و تحقیر کنند. سرافراز آن ملتی است که آزاده زیست کند و آزاده بمیرد.